

24

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL ALBA IULIA
SECȚIA COMERCIALĂ DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Dosar nr. 1260/57/2006

DECIZIA CIVILĂ Nr. 1130/CA/2006

Ședința publică de la 04 Septembrie 2006

Completul compus din:

PREȘEDINTE: Elisabeta Lazăr

Judecător: Costin Costin

Judecător: Marieta Florea

Grefier: Irina Boboș

Pe rol se află soluționarea recursului declarat de reclamanta SC „SOMETRA” SA COPȘA MICĂ împotriva sentinței civile nr.255/C/3.04.2006 pronunțată de Tribunalul Sibiu în dosar nr.5305/2005.

La apelul nominal făcut în ședința publică au răspuns: av. Dan Elena Claudia pentru recurenta reclamantă SC SOMETRA SA COPȘA MICĂ, precum și c.j. Toma Elena pentru pârâta intimată D.G.F.P. SIBIU, lipsă fiind pârâta intimată DIRECȚIA REGIONALĂ VAMALĂ BRAȘOV.

Procedura este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier după care, mandatară reclamantei recurente depune la dosar chitanța nr. ABXVQ 8843643 PJ din 13.07.2006 reprezentând plata taxei de timbru în sumă de 2 lei RON, precum și timbru judiciar în valoare de 0,15 lei RON.

Se constată că din partea pârâtelor intime DGFP SIBIU și DRV BRAȘOV au fost depuse la dosar întâmpinări, din care câte 1 ex. se comunică cu mandatară reclamantei recurente.

Mandatară reclamantei recurente solicită acordarea unui nou termen de judecată pentru studiul întâmpinărilor și pentru a răspunde la acestea.

Reprezentanta pârâtei DGFP Sibiu nu se opune amânării cauzei în sensul celor solicitate.

Instanța lasă cauza la a 2-a strigare pentru ca mandatară reclamantei să studieze întâmpinările și să vadă dacă apoi se impune amânarea cauzei.

Reluând cauza la a 2-a strigare la ora 11,30 mandatară reclamantei recurente invederează instanței că față de motivele invocate în întâmpinările depuse la dosar nu se mai impune amânarea cauzei, solicitând cuvântul în dezbateri.

Av. Dan Elena Claudia susține recursul așa cum a fost formulat și motivat, solicitând: admiterea acestuia, modificarea sentinței civile atacate în sensul admiterii acțiunii reclamantei, anulării Deciziei nr.71/2005 și a actelor constatatoare emise de pârâte pentru suma de 7844 lei RON comision vamal, exonerarea reclamantei de plata acestei sume și obligarea DRV Brașov la restituirea sumei actualizată la rata inflației. Fără cheltuieli de judecată.

Reprezentata pârâtei intime DGFP Sibiu solicită respingerea ca netundat a recursului reclamantei și menținerea ca temeinică și legală a sentinței civile atacate, pentru motivele din întâmpinare.

CURTEA DE APEL
Asupra recursului de față,

Examinând actele de la dosar constată următoarele:

Prin sentința civilă nr.255/C/3.04.2006 pronunțată de Tribunalul Sibiu în dosar nr.5365/2005 a fost respinsă acțiunea formulată de reclamanta SC „Sometra” SA, în fața instanței împotriva părților Direcția Generală a Finanțelor Publice Sibiu și Direcția Regională Vamală Constanța.

Pentru a hotărî astfel, tribunalul a reținut că importurile de concentrat de zinc și plumb efectuate de reclamantă în perioada mai și noiembrie 2004, din state terțe Uniunii Europene, în regim de perfecționare activă cu suspendarea drepturilor de import nu sunt scutite de obligația de plată a comisionului vamal, potrivit art.15 din Protocolul ratificat prin OUG 192/2001, expertiza efectuată în cauză neavând temei juridic.

Împotriva sentinței a declarat recurs reclamanta, aducându-i critici de nelegalitate și netemeinicie, solicitând modificarea în tot a acesteia în sensul anulării în totalitate a deciziei nr.71/14.09.2005 emisă de D.G.F.P. Sibiu și a actelor constatatoare și obligării Direcției Regionale Vamale Brașov la restituirea sumelor achitate cu titlu de comision vamal, în sumă de 7844 lei RON, actualizate cu rata inflației.

În dezvoltarea motivelor de recurs, a susținut că instanța a interpretat și aplicat eronat dispozițiile legale din Protocolul 4 al C.E.E. A apreciat recurenta că în speță nu sunt incidente prevederile art.15 din Protocol, ci produsele neoriginare încorporate în materiale obținute în România beneficiază de calitatea de produs originar și sunt scutite de la plata de taxe vamale dacă îndeplinesc condițiile de prelucrare de la art.6 pct.2 lit.a din Protocol. A mai arătat că în acest sens a solicitat efectuarea unei expertize tehnice, probă ale cărei concluzii au fost în mod nejustificat înlăturate.

Recursul este legal timbrat cu 2 RON taxă timbru și 0,15 RON timbru judiciar.

Recursul este nefondat.

În fapt, recurenta a importat în perioada mai și noiembrie 2004, materiale neoriginare din Australia în regim de perfecționare activă cu suspendarea drepturilor de import, le-a prelucrat, iar produsele compensatoare obținute le-a exportat în țările Comunității Europene în luna iunie 2005, însoțite de dovada de origine EUR 1.

Organele vamale au stabilit că societatea are obligația de a plăti comision vamal pentru materia primă neoriginară înglobată în produsul exportat, punct de vedere împărțit și de instanța de judecată.

Critica recurentei în sensul că în mod greșit s-a făcut aplicarea art.15 din Protocol ratificat prin OUG nr.192/2001 nu este fondată. Acest articol cuprinde dispoziții imperative în ce privește interzicerea drawback sau a exceptării de la plata taxelor vamale pentru materialele neoriginare folosite la fabricarea produselor originare din Comunitate, din România sau din una din celelalte țări la care se face referire în art.3 și 4 din Protocol.

Datoria vamală pentru aceste materiale neoriginare se naște atunci când produsele obținute din astfel de materiale sunt exportate, la data emiterii DVE și numai după eliberarea certificatului EUR 1.

27

În acest mod își găsesc înțelesul și aplicarea prevederilor art.15 pct.1a), 2 și 3 din Protocolul 4 anexă la Acordul European, prevederi care operează ca un sistem de protecție adoptat de U.E. la importurile din țări membre sau cu care UE nu are acorduri de cooperare economică.

Astfel, art.15 pct.1a) statuează că materialele neoriginare folosite la fabricarea produselor originare din Comunitate, din România sau din una din celelalte țări la care se face referire la art.3 și 4, pentru care o dovadă a originii este eliberată sau întocmită în concordanță cu prevederile titlului V nu beneficiază nici în Comunitate, nici în România, de drawback sau de exceptare de la plata taxelor vamale.

Potrivit art.15 pct.2, interdicția prevăzută de paragraful 1 se va aplica oricărei înțelegeri de restituire, remitere sau neplată, parțială sau completă, a taxelor vamale sau a taxelor având efect echivalent, aplicabile în Comunitate sau în România materialelor folosite în fabricație, precum și produselor menționate la subparagraful 1b) de mai sus, dacă astfel de restituiri, remiteri sau neplata se aplică, expres sau în fapt, atunci când produsele obținute din materialele menționate sunt exportate și nu atunci când sunt reținute pentru consumul intern.

De asemenea, la art.15 pct.3 se arată că, la cererea autorităților vamale, exportatorul produselor acoperite de o dovadă de origine trebuie să prezinte, în orice moment, toate documentele corespunzătoare care dovedesc că nu a fost obținută nici o restituire a taxelor vamale pentru materialele folosite la fabricarea produsului în cauză și că toate taxele vamale sau taxele având efect echivalent, aplicabile pentru astfel de materiale, au fost plătite.

În categoria taxelor cu efect echivalent taxelor vamale intră și comisionul vamal, conform OUG 32/2001 care la art.3 arată : „(1) Comisionul perceput pentru prestarea serviciilor vamale potrivit Legii 8/1994 privind constituirea și utilizarea Fondului special pentru dezvoltarea și modernizarea punctelor de control...constituie venituri cu destinație specială ale bugetului de stat”.

Așadar fiind o taxă cu efect echivalent, comisionul vamal se încadrează la art.15 alin.2 din Protocol și trebuie perceput la efectuarea exportului, pentru materialele neoriginare încorporate în produse compensatoare. Faptul că produsele importate au fost prelucrate, nu schimbă cu nimic originea acestora, respectiv neapartenența lor la un stat comunitar.

Este adevărat că aceste materiale au fost importate în regim vamal de perfecționare activă, dar facilitățile astfel acordate au avut în vedere protejarea producției, iar nu a comerțului, respectiv a exportului produselor.

De asemenea, art.6 pct.6 din Protocol, cu referire la art.2 nu are relevanță în cauză, întrucât definește conținutul noțiunii de „produse originare”, fără să se refere la regimul vamal al materialelor neoriginare încorporate în produse originare exportate. Sub acest aspect, aplicabil este art.15 din protocolul ratificat prin OUG 192/2001, așa cum s-a reținut mai sus.

Din acest motiv în mod corect a fost înlăturată de către instanță expertiza efectuată în speță, aceasta fundamentându-se pe prev.legale neaplicabile speței.

Hotărârea este motivată în fapt și drept, cuprinzând motivele pe care se sprijină soluția cât și argumentul înlăturării expertizei contabile ce a constituit apărarea reclamantei.

Din toate aceste considerente, constatând că sentința pronunțată în cauză este legală și temeinică, în baza art.312 Cod procedură civilă, Curtea va respinge ca nefondat recursul reclamantei.

Pentru aceste motive

În numele legii

DE CIDE

Respinge ca nefondat recursul declarat de reclamanta SC "SOMETRA" SA COPȘA MICĂ împotriva sentinței civile nr.255/C/3.04.2006 pronunțată de Tribunalul Sibiu - secția comercială și contencios administrativ în dosarul nr.5365/2005.

Fără cheltuieli de judecată.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică din 04 Septembrie 2006.

Președinte,
Elisabeta Lazăr

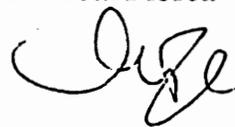
Judecător,
Gabriela Costinaș

Grefier,
Irina Boboș

Judecător,
Mărieta Florea

Red.F.M.
Dact.B.I./2 ex./12.09.2006
Jud.fond Savu R.